

Istoria geto-dacilor

Geto-dacii - reprezinta aripa nordica a tracilor;
- sunt fauritori ai civilizatiei fierului la nord de Dunare.

Etonimul de geti este folosit pentru prima data de autori greci:

a.Sofocle

b.Herodot in Istorii:

- despre cadrul natural al getilor;
- campania lui Darius I impotriva scitilor si opozitia getilor (514 i.Hr.);
- primul autor ce mentioneaza originea etnica tracica a getilor.

Etonimul de daci apare in opera lui Caesar Comentarii de bello Gallico.

Unitatea etno-lingvistica a geto-dacilor este confirmata de Strabon: "dacii au aceeasi limba cu getii".

Individualizarea geto-dacilor in cadrul populatiei tracice de la N de Balcani este raportata la cultura Basarabi aflata pe o arie intinsa de raspandire la N de Dunare in epoca bronzului si Hallstatt-ul timpuriu.

La aceste aspecte locale sunt asociate influente ale unor alogeni: illiri, traci, sciti, iranieni, greci.

Geto-dacilor le este atribuit cel mai important complex arheologic din Hallstatt-ul tarziu: Barsesti-Ferigele.

Pe plan politic, geto-dacii sunt puternic influentati de lumea elenistica si celtica; se organizeaza in uniuni de triburi conduse de "basilei":

a."rex Histrianorum" (secolul IV i.Hr.);

b.Dromichaites (secolul III i.Hr.), un "basileus al tracilor" din Campia Munteana:

- sediul in cetatea Helis;
- aflat in conflict cu Lysimah.

c.Zalmodegikos, mentionat intr-un decret histrian.

d.Rhemaxos (secolul II i.Hr.) si fiul sau care despresoara Histria atacata de tracii sudici. Episodul denota o posibila continuitate dinastica.